

(Kort bemærkning).

**Svend Heiselberg (V):**

Vi behøver selvfølgelig ikke at gå op og bekræfte, at hr. Arne Melchior talte sandt; det er der vel ingen der har betvivlet at hr. Arne Melchior kunne finde på ikke at gøre, så derfor har vi selvfølgelig undladt det.

Men jeg vil da gerne sige, at når hr. Arne Melchior henviser til eksperterne, som ministeren burde have lyttet til, så var det måske det, ministeren gjorde et stykke tid, for eksperterne har rent faktisk sagt, at den storm, man havde sidst, ikke kunne sammenlignes med den storm, som man havde i 1985. Det var årsagen til, at der ikke blev truffet en politisk beslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

### **3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:**

*Forslag til folketingsbeslutning om erstatning ved kondemnering af ejer- og andelsboliger.*

Af Holger K. Nielsen (SF) og Kirsten Jacobsen (FP).

(Fremsat 23/2 90).

Forslaget sattes til forhandling.

### *Forhandling*

**Boligministeren (Agnete Laustsen):**

SF og Fremskridtspartiet opfordrer med dette forslag regeringen til at fremsætte forslag om ændring af byfornyelsesloven, således at det pålægges kommunerne at yde erstatning i tilfælde af kondemnering af ejerboliger og andelsboliger.

Som jeg tidligere har givet udtryk for over for Folketingets Boligudvalg, er jeg opmærksom på, at kondemnering kan få betydelige, først og fremmest økonomiske, konsekvenser for ejeren. Af samme grund foreslog regeringen en ændring af byfornyelsesloven, som blev gennemført i foråret 1989, hvorefter kondemneringsfristen kan forlænges i op til 15 år. Virkningen af en sådan fristforlængelse er bl.a., at de lån, der er optaget i ejendommen, er udamortiserede eller i det mindste nedbragt så meget, at formuetabet for ejeren vil være overkomeligt.

Jeg er imidlertid principielt enig med forslagsstillerne i, at denne ændring kun delvis afhjælper problemet, og at det desuden for ejerbolig- og andelsboligindehaveres vedkommende kan være rimeligt at yde en godtgørelse for den værdiforringelse, som kommunens beslutning om kondemnering kan påføre dem. Regeringen er derfor indstillet på, at der tilvejebringes den fornødne hjemmel til at yde en sådan godtgørelse.

En vedtagelse af SF's og Fremskridtspartiets forslag, som vi har til behandling her i dag, vil dog afstedkomme en række problemer. Lad mig f.eks. nævne afgrænsningen i tidsmæssig henseende – er det nu også rimeligt som foreslået at gøre det til et afgørende kriterium for godtgørelse, om boligen er erhvervet før eller efter den 1. januar 1990? Også erstatningsfastsættelsen og dens udbetaling – skal der f.eks. ikke også tages hensyn til, om den kondemnerede bolig eventuelt kan afhændes til anden anvendelse, erhvervsvirksomhed eller lager eksempelvis?

Disse afgrænsningsproblemer og andre spørgsmål af teknisk karakter synes jeg vi må overveje og afklare, inden vi fra regeringens side tager initiativ til at ændre lovgivningen på dette område.

Jeg vil på baggrund af sådanne overvejelser snarest muligt – og det vil sige til efteråret – fremsætte forslag til ændring af byfornyelsesloven med det formål at gøre det muligt efter nærmere fastlagte retningslinjer at yde godtgørelse til ejere af ejer- eller andelsboliger, som får deres ejendom kondemneret.

**Lissa Mathiasen (S):**

Socialdemokratiet kan være meget enig med forslagsstillerne i, at der består mange uløste